

Č.1

Uzliík

Šk. rok: 2013/2014

STREDNÁ ZDRAVOTNÍCKA ŠKOLA

v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja

M. HATTALU 2149, 026 01 DOLNÝ KUBÍN

Foto: Milan Jašica, 3.A, Na potulkách oravskou prírodou

Aktuality

ZBIERAJTE CESTOVNÉ LÍSTKY a noste ich do redakcie školského časopisu Uzlík – pomôžete dobrej veci!

CVIČENIE NA OCHRANU ŽIVOTA A ZDRAVIA sa uskutočnilo 3. 10. 2013. Zúčastnili sa ho žiaci prvých a druhých ročníkov. Počasie sa vydarilo a žiaci aj učitelia boli nadmieru spokojní!

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

14.10. 2013 našu školu navštívilo 160 žiakov ZŠ. Akciu koordinovala PaedDr. R. Adamcová spolu so žiačkami 3.A.

BURZA PRÁCE

Žiaci našej školy prezentovali študijný odbor zdravotnícky asistent na Burze práce v Trstenej dňa 22. 10. 2013. Ďalšia prezentácia školy sa uskutoční 12. 11. 2013 v Dolnom Kubíne.

SÚBOJ BAŽANTOV

12. 11. 2013 sa bude konať prijímanie prvákov do našich školských lavíc v ROCKOVOM štýle!

„ŽENY A ŠPORT“

Do tejto súťaže, ktorú organizuje ŽSK, sme vybrali výtvarné dielo Jakuba Bieláka z 1.A. Vyhodnotenie sa uskutoční 6. 11. 2013. Držíme palce!

AKO EKO

Vytvoriť vtipné video, ako sa škola zapája do recyklácie elektroodpadu? Ani to pre nás nie je problém. Za video získa škola cenné body. Naďalej pokračuje i zber obnoseného šatstva. Info: PhDr. A. Jarabáková.

STUŽKOVÁ SLÁVNOSŤ

Slávnostné odovzdávanie maturitných stužiek 26. 10. 2013 / 4.B/ a 23.11. 2013 / 4.A/. Prajeme príjemnú zábavu a veľa nezabudnuteľných zážitkov!

SÚŤAŽ TALENTOV

Ak máš talent a chceš ho predviesť, nie je nič jednoduchšie. Naša škola organizuje talentovú súťaž, do ktorej sa môžete zapojiť všetci. Vyplnené prihlášky odovzdajte do 15. 11. 2013 Mgr. K. Ružičkovej alebo Mgr. S. Novotnej.

JESENNÉ INŠPIRÁCIE

24. 10. 2013 sa uskutočnilo príjemné posedenie s deťmi z Detského domova v Istebnom. Náplňou stretnutia bola tvorba jesenných dekorácií. Akciu zorganizovala Mgr. M. Turčinová - Mosty k deťom a rodine.

ŠTUDENTSKÁ KVAPKA KRVI

Darovať niekomu nádej na kvalitnejší život alebo niekomu život zachrániť? To všetko dokáže vzácna tekutina - krv. Darcovstvo krvi je humánny čin, ktorý máte možnosť uskutočniť dňa 5. 11. 2013. Info: Mgr. E. Chomisteková.

VIANOČNÁ VIEDENĚ /4. 12./

Naša škola vám ponúka zažiť neopakovateľnú atmosféru Vianoc vo Viedni. Info: Mgr. A. Bušová

VIANOCE V ŠKOLE

ŽŠR dáva do pozornosti súťaž o najkrajšie vyzdobenú triedu. Trieda, ktorá najviac bude žiť duchom Vianoc, bude odmenená.

Žiacka školská rada

Predseda: Jana Záhradníková (III.A)

Podpredseda: Martina Juríková (III.A)

Zapisovateľka: Adriána Medvecká (II.B)

Členovia:

Ivana Jurovčíková, I.A Magdaléna Puňáková, I.A

Marianna Chylová, I.B Sandra Chromčáková, I.B

Veronika Vojtasová, II.A Lívia Žofajová, II.A

Nikola Jurkovičová, II.B

Zuzana Košťálová, III.B Veronika Gužíková, III.B

Peter Ballek, IV.A Lenka Ďuranová, IV.A

Erika Babicová, IV.B Lenka Kolečová, IV.B

Koordinátorka: PhDr. Iveta Košarišťanová

ČO PRE NÁS PRIPRAVUJE ŽŠR ?

„ Deň otvorených dverí“ - október 2013, **Veselý Mikuláš** - december 2013, **Vianočná besiedka** - december 2013, **Týždeň farieb** - január 2014, **Valentínska pošta a Valentínske vysielanie študentského rozhlasu** - február 2014, **Týždeň bielej stužky** - marec 2014, **Deň učiteľov** - marec 2014, Oslava „ **1. apríla**“ - apríl 2014, **Deň Zeme** - 22. apríl 2014, **Májové prekvapenie** - máj 2014, **Školská súťaž prvej pomoci** - jún 2014. **ŽŠR spolupracuje s redakčnou radou školského časopisu Uzlík, s DD v Istebnom, s výchovnou a kariérnou poradkyňou a s koordinátorkou drogovej prevencie a SPJ.**

TRANSHRANIČNÝ PRIENIK

17. 10. 2013 sa naši žiaci M.Jašica, M. Sochová a M. Frčová z 3.A zúčastnili poľsko-slovenskej vedomostnej súťaže, ktorá bola realizovaná v rámci mikroprojektu Transhraničný prienik. Realizátorom projektu bola Mestská verejná knižnica v Limanowej a slovenským partnerom Oravská knižnica A. Habovštiaka v Dolnom Kubíne. „Cieľom súťaže bolo rozšírenie vedomostí a prezentácia miest Limanowa a Dolný Kubín spolu s ich historickým kultúrnym dedičstvom, hmotným aj duchovným a kreovanie transhraničných mestských iniciatív s prvkami edukácie a umožnenie vzniku spoločných kultúrnych produktov.“ Súťažiacimi boli študenti stredných škôl z Limanowej a Dolného Kubína. **Milan Jašica sa umiestnil na 3. mieste, ku ktorému srdečne blahozeláme.**

POĎAKOVANIE

Milí čitatelia, aj našu školu navštevujú dobrí a čestní žiaci. Dôkazom toho sú dve žiačky z 1.A – Daniela Ďubašáková a Marianna Belicová, ktoré našli pred budovou školy 10 eur a ako dievčatá so správnym charakterom ich vrátili majiteľovi. Patrí im preto veľká vďaka. Špeciálne ďakuje Lucia Kovaľová.

Jakub Biela, Salome Badíková, 1.A

Salome Badíková - prechádzky a kamaráti, **Aneta Baláková**- spev a tanec, **Marianna Belicová**- šport, prechádzky, tanec, **Jakub Bielák** - kreslenie, hudba, prechádzky, **Štefan Bohucký** - pozeranie filmov, **Daniela Ďubašáková** - kamaráti, pozeranie TV, **Mária Habáňová** - spánok, bavenie detí, **Dominika Hurťáková** - spev, tanec, kamaráti, **Ivana Jurovčíková** - hra na gitare, volejbal, prechádzky, **Lucia Kovaľová**- volejbal, prechádzky, **Barbora Naništová**- šport, hra na akordeóne, zvieratá- hlavne kone, **Lucia Očkajáková** - kamaráti, príroda, šport, **Dominika Prčová**- prechádzky v prírode, bavenie detí, zvieratá, kamaráti, **Adriana Pukáčová**- rada spí, kamaráti, bavenie detí, **Magdaléna Puňáková**- číta knihy, kamaráti, hrá sa so sestrou, **Lucia Rusnáková**- prechádzky s kamarátmi, futbal, **Klára Sameliaková** - kamaráti, šport, **Nikola Skurčáková**- šport, pozeranie filmov, prechádzky v prírode, **Pavlaína Skurčáková**- beh, sprejovanie grafitov, **Eva Stašová** - chodí von, pozeranie TV, **Zdenka Šprláková**- hasičský šport, vozenie sa na motorke, internet, TV, kamaráti, **Eliška Zaťková**- lyžovanie, pozeranie TV, **Mária Zaťková**- chodenie von, volejbal, **Oliver Zemenčík**- spánok, futbal, posilňovanie.

1.A

Aneta Baláková, Ivana Jurovčíková, Magdaléna Puňáková, Barbora Naništová

Eliška Zaťková, Lucia Očkajáková, Nikola Skurčáková

1.B

Natália Ciompová- hudba, zábava, šport, **Júlia Fedorová**- hudba, kreslenie, **Gabriela Chutňáková** - šport, prechádzky v prírode, hudba, tanec, rada pomáha ľuďom, **Marianna Chylová**- fotenie, hudba, volejbal, spánok, **Natália Jančová**- snowboarding, hudba, zábava, tanec, nákupy, **Alexandra Jureková**- volejbal, futbal, **Monika Koňarčíková**- spánok, nakupovanie, hudba, priatelia, šport, **Anežka Kormanová**- korčuľovanie, cestovanie, **Elena Kubaláková**- korčuľovanie, tanec, zábava, **Darina Krestánová**- futbal, tanec, hudba, **Dominika Ľubová**- šport, tanec, čítanie kníh, **Kristína Luscoňová**- korčuľovanie, hudba, spánok, tenis, bedminton, **Katarína Mácsodiová**- zábava, spánok, čítanie kníh, **Kristína Mišániková**- nákupy, spánok, TV, **Monika Olašáková**- zábava, futbal, spev, tanec, **Zdenka Paľová**- zábava, volejbal, spánok, **Veronika Pandelevová**- snowboarding, tenis, tanec, **Katarína Rončáková**- šport, tenis, turistika, **Veronika Štefaňáková**- šport, beh, futbal, hudba, **Annamária Štefanidesová** – šport, karate, volejbal, **Sandra Chromčáková** - hudba, zábava, futbal, hokej, **Miroslava Zápotočná**- hudba, spánok, zábava s kamarátmi, **Kristína Franková** – hudba, tanec, nákupy, zábava.

1.B

VÝMENNÝ POBYT V DEČÍNE

V dňoch 22.09.2013 - 27.09.2013 sme sa my žiaci 4.B triedy: A. Pilarčíková, D. Pajungová, K. Timeková, E. Babicová, K. Gruchalová a 4.A triedy: P. Ballek, T. Dibáková, B. Kubolková pod vedením pani profesorky PhDr. A. Mazúrovej a Mgr. D. Janoľovej zúčastnili výmenného pobytu v Dečine.

Keďže pobyt v júni sa zrušil kvôli povodniam v Dečine, veľmi sme sa tešili na náhradný termín. Naša cesta sa začala v nedeľu ráno a skončila v piatok večer. Po príchode nás ubytovali do internátu VŠ, ktorý bol prerobený zo zámockej sýpky. V pondelok sme si prezreli školu a nemocnicu a absolvovali sme exkurziu Dečina. V utorok sme mali prax na oddeleniach. Potom sme boli na exkurzii na dialýze a poobede sme sa vybrali do múzea skla a na menšiu túru na Panskú skalú. V stredu sme mali celodenný výlet do Litoměřic, kde sme si prezreli hospic a urobili menšie nákupy. Vo štvrtok nás opäť čakala prax a exkurzie na pôrodnickom a hematologickom oddelení. Poobede sme si zahrali turnaj v bowlingu v športovom areáli a na večeri v reštaurácii sme zhodnotili a zakončili náš nádherný pobyt v Dečine.

Sme radi, že sme mohli tento pobyt absolvovať. Dalo nám to veľa nových zážitkov a skúseností. V piatok ráno pri odchode nám vypadla aj slza z oka, že sa tento pekný pobyt už končí.

Jeseň života

Tak ako prvý jesenný mrázik farbí lístie stromov do biela, tak i vlasy našich deduškov a babičiek postriebruje staroba. Za každou jednou šedinou ukrýva sa príbeh. Príbeh plný lásky, utrpenia, úsmevov i slz, ktorý píše sám život. Mať možnosť stráviť spoločné chvíle s ľuďmi, ktorým hlboké vrásky na čelo vryli múdrosti života, je nezabudnuteľný zážitok. Symbolickú jeseň života si intenzívnejšie pripomíname práve počas jesenných mesiacov. Mesiac september je vyhlásený za Mesiac boja s Alzheimerovou chorobou a mesiac október, bol označený ako Mesiac úcty k starším. Žiaci Strednej zdravotníckej školy v Dolnom Kubíne sa rozhodli pri tejto príležitosti pod vedením odborných učiteliek Mgr. A. Strežovej a Mgr. M. Mordelovej pripraviť zaujímavý program pre klientov Zariadenia pre seniorov a Domova sociálnych služieb v Dolnom Kubíne. Ľudová hudba, ručné práce, maľby a pohybové aktivity príjemne spestrili program seniorov. Spoločne vykonávané aktivity a strávený čas nadchli nielen klientov, ale i žiakov do takej miery, že v nich pokračujú i naďalej počas výučby odbornej praxe.

PRVÝ DEŇ NA PRAXI

V tomto ročníku sme sa konečne dočkali hodín praxe. Hneď ako prvá úloha, ktorú sme dostali, bolo, aby sme si vybrali uniformy. Tak sa aj stalo. Všetci sme boli veľmi šťastní, keď nám naše vysnívané uniformy prišli. Obzerali sme ich z každej strany a samozrejme, nechýbala aj ich skúška. Vtedy nikomu nevadilo, že omeškal autobus domov.

A už je to tu, moje prvé oddelenie – Zariadenie pre seniorov v Dolnom Kubíne. V prvých dňoch som mala veľký strach. Vôbec som netušila, čo a ako budem robiť. Moje obavy ale postupom času odplávali. Najskôr nám pani profesorka podala všetky potrebné inštrukcie a zaviedla nás na naše nové pracovisko. Celá skupina sme sa presunuli výťahom na chodbu, kde nás po dvojiciach prideliť na izby patriace klientom, o ktorých sme sa starali. Keď sme vstúpili do izby, znova ma pochytila menšia panika, čo ideme v tej danej chvíli robiť. Nakoniec sme s klientmi začali komunikovať a v izbe nastala celkom príjemná atmosféra, čo mi aj pomohlo premôcť strach. Úprimné oči a teplé dlane babičky, ktoré som stískala v rukách, mi dodali odvalu. Klienti boli k nám otvorení, a to bolo pre mňa veľmi prekvapujúce. Zaujímavé bolo počúvať, keď mi rozprávali o svojom živote, trápeniach a aj na nich bolo vidieť, že boli radi, keď som im venovala svoju pozornosť. Tešili sa, že nezostali sami a že sa mohli niekomu vyrozprávať a vyplakať, kým čakali na príchod svojich príbuzných. Síce sa stáva, že mnohí blízki už o nich neprejavujú záujem, čo je podľa mňa veľmi smutné, a hlavne neľudské. My sme sa snažili aspoň čiastočne nahrádzať rodiny našou ochotou a porozumením. Prišla som na to, že za jediné pre nás obvyčajné pohladenie alebo objatie nám boli veľmi vďační. Ich úsmev mi to všetko potvrdzoval. Niektorí chceli ostať aj sami, tak sme rešpektovali ich súkromie. Bola to pre mňa veľká výzva - nájsť si k nim cestu.

Pre klientov sme pripravili zaujímavé spoločenské aktivity, ktoré potešili nielen ich, ale aj nás. Práca v zariadení pre seniorov mi dala skúsenosti, nové vedomosti a naučila ma úcte k životu.

Renáta Kureková, 3.B

Nová škola

Starý život do spätného odchádza, pozerám čistými očami vpred a čo vidím? Vidím svoj cieľ, prečo je tak ďaleko? Zvládnem to niekedy? V srdci mám veľa otázok, na ktoré čakám odpovede. Vstupujem do iného sveta, vstupujem do novej školy, do neznámeho prostredia k iným ľuďom a mám strach. Prečo sa bojím? Mám túžbu stretávať sa a priatelit' sa. Túžbu vyhrať boj s vlastným vnútrom, prekonať to, doštudovať a byť šťastná. Podarí sa to? Keď vidím tie usmiate tváre, strach sa zmierňuje, pozerám sa na neznámych a neuvedomujem si, ako rýchlo sa stávajú mojimi známymi. Sú v tom rovnako ako ja a kráčame životom spolu. Sme len prváci a obávame sa, či sa budeme vladať naučiť to, čo od nás naši profesori budú očakávať, ale my si veríme, sme spolu a snažíme sa držať ako jeden dobrý kolektív. Veselé zážitky, veselí priatelia a nádherný život. Cítim, že som tu ako doma, moje pocity sú spokojné a ja som šťastná.

Veronika Štefaňáková, 1.B

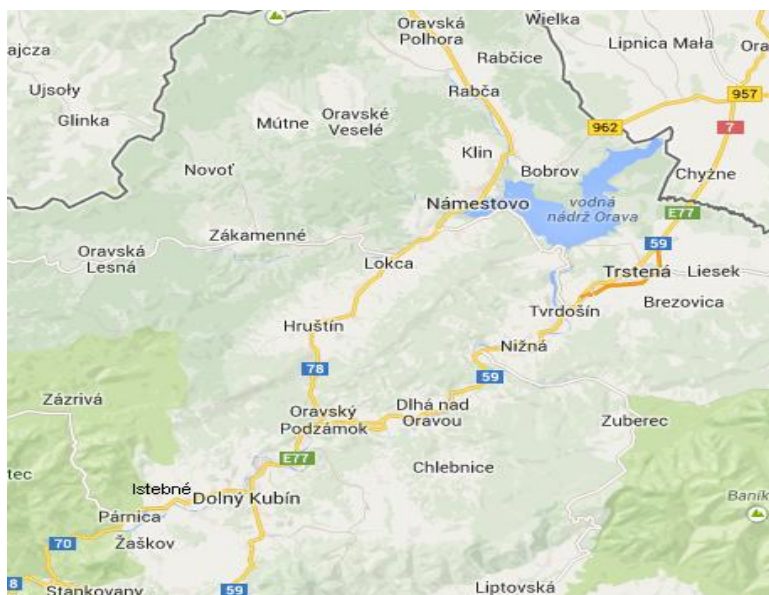
NÁŠ NÁZOR – DOMOV/RODNÝ KRAJ

Istebné

Miesto, ktoré je môjmu srdcu najbližšie, je malá dedinka, kúsok slovenskej zeme, rozprestierajúcej sa v lone malebných hôr. Nejedna obec na Slovensku sa môže popýšiť toľkými krásami prírody, ktoré ju svojimi ramenami objímajú. A predsa, moja rodná dedina je tá, ktorá pri svojom zrode dostala do vienka nádhernú zeleň ústiac v malebnom pohorí Malej Fatry - v Lysici. Čaro lesa môžete nájsť aj vo vzduchu, pretože keď sa nadýchnete, ucítite vánok čistý, ako je malé dieťa svojím duchom. Keď budete potichu, môžete sa dočkať aj fauny lesa. Zo stromov vám budú do cesty spievať vtáčiky a so svrčkami budú vytvárať akýsi zvierací orchester. V korunách stromov vysedávajú tí najväčší speváci v okolí. Pri počúvaní ich krásneho štebotania ma napadajú staré spomienky z detstva. Lezenie po vysokých stromoch sťa mrakodrapy som ako dieťa mala najradšej, no i teraz ma to tam stále láka. Niekde v hlbokých lesoch sa rozbieha potok Istebnianka, ktorý pokračuje po svojej dráhe pozdĺž celej dediny s cieľom vliať sa do rieky Orava. Je vidieť, ako dedina žiari príbehmi, ktoré by tak rada niekomu vyrozprávala. V srdci dediny sa v polovici 18. storočia zrodila neveľká stavba – kaštieľ, ktorý sa postupom času stal útočiskom nechcených či problémových detí. V jeho takmer intímnej blízkosti vyrástli gaštany. Svojou mohutnosťou, výškou či vekom dávajú o dedine znať, že svetlo sveta uzreli už pred mnohými rokmi. Taktiež tu stojí drevený artikulárny kostol, ako zdroj povznášajúcej emócie. Je národnou kultúrnou a významnou pamiatkou, je súčasťou klenotnice krásy oravskej kultúry. Avšak dedina by nebola dedinou, keby jej útroby netvorili ľudia. Títo sú nielen u nás, ale i po celom svete všakovakí. Jedni veľkí, druhí malí, starí či mladí. Jedni žijúc mozolmi svojich rúk, druhí trávajú svoj voľný čas spoznávajúc každý kút dediny. Záhradka nejednej starency by vedela rozprávať o jej životných ťažkostiach i radoostiach.

Moja rodná dedina je najkrajšie miesto na svete, v ktorej som sa naučila prvé kroky a v ktorej rozprestieram svoje krídla.

Lenka Ťapáková, 2.B

Oravská Polhora

Poznám stovky dedín, no len jedna mi prirástla k srdcu. Je to moja rodná dedinka, ktorá sa rozprestiera na severnom okraji Oravy, na hraniciach s Poľskom. Je to najsevernejšia dedinka na Slovensku a je to Oravská Polhora. Táto maličká dedinka skrýva v sebe niečo výnimočné. Obklopujú ju lesy, krásna zelená príroda a jej najväčšou hrdosťou je Babia hora. Na jeseň to tu vyzerá ako v maľovanej rozprávke. Farebné lístie ju robí o niečo výnimočnou. Potôčiky v nej sú priesačné a čisté. Lesy skrývajú príjemne ticho, ktoré dokáže liečiť každú smutnú dušu. Oravská Polhora v sebe neskrýva len krásnu prírodu, ale aj výnimočné pamiatky. K najvýznamnejšej pamiatke patrí expozícia Hviezdoslavovej Hájnikovej ženy, ale aj gajdovačky, kde sa majú možnosť stretnúť gajdoši z celého sveta. Ľudia sú tu veľmi zhovievaví a pracovití. Vážia si každú prácu. Keď prichádza jar, otvoria sa brány pre oráčov, ktorí už nasadajú do svojich tátošov a ženú sa na polia. Gazdinky vypekajú a vôňu koláčov cítiť široko-ďaleko.

Táto dedinka mi ostane navždy v mojom srdiečku. Je to miesto, kde sa budem vždy vracáť s úsmevom na tvári, kde načerpám veľa nových síl, kde sa môžem schovať pred všetkými ľuďmi a sledovať všetky krásy, ktoré tu dokázala príroda vytvoriť.

Jana Talagová, 2.A

Oravská Lesná

Slovensko je veľká krajina, ale len časť má v mojom srdci veľké miesto. Na severe Slovenska v krásnom malebnom kraji sa nachádza miesto, ktoré je môjmu srdcu najbližšie. Je to dedinka Oravská Lesná, v ktorej od malička žijem. Je to horooravská obec. V minulosti niesla aj pomenovanie Erdútka. Patrí medzi najchladnejšie obývané obce Slovenska. Aj preto tu majú ľudia tak radi zimné dni. Aj napriek tuhej zime a kope snehu tu ľudia s radosťou každý rok očakávajú pani zimu. Túto dedinku obklopuje veľké množstvo hôr a lesov. Po celý rok je tu krásna príroda. Pocit čistého vzduchu a štebotania vtáčikov nás vždy odprevádza do nového dňa. Keď človek kráča lesnou cestou a zapozera sa do diaľky, uvidí, kde-tu poskakovať zajaca, srnku či pri väčšom šťastí natrafíte aj na líšku, ktorá vychádza zo svojej nory. Započúvať sa do zvuku žblnkotajúceho potôčika a počúvať tajomný hlas vetra, ktorý fúka na všetky svetové strany... Človek sa cíti ako v raji. Príroda je v lete plná lesných plodov a voňavých húb, na jeseň tu gaštan zo stromu vykúka a v zime zasnežené stromy a zimná príroda nám oči rozžiaria. V centre obce na druhom brehu rieky Orava sa nachádza začiatok lesníckeho náučného chodníka, kde sa počas celého roka učia deti, ale i dospelí tu chodia spomínať či spríjemniť si voľné chvíle s rodinou alebo priateľmi. A to najkrajšie, čo si naša obec váži, je Kysucko-oravská lesná železnica, ktorá je svetový unikát a sme na ňu veľmi hrdí. Každý milovník lokomotív, tu raz za čas zabľúdi. Dokonca na výletnej ceste na nás pozerá Babia hora či Piľsko. Ľudia sú tu veľmi priateľskí a zhovievaví. Cítiť medzi nimi pohodu a vľúdnosť. Vidieť to najmä počas Vianoc, keď sa kostolom rozozvučí hlas ľudí, ktorí majú svoje srdcia plné radosti a šťastia. Navyše majú dobrý vzťah k poctivej práci. Od dávnych čias sa tu tvrdo pracovalo a až dodnes sa tu obrába skoro každý kúsok zeme. Koľko zážitkov zažili naši starí rodičia na poli a čo mozole, ktoré im zdobili ruky? Nato nezabudne nikto z nás. Rozprávajú nám to na dobrú noc rodičia...

Som hrdá na svoju rodnú dedinu, na svoju vlasť. Tu žije moja rodina a tu je aj kúsok zo mňa. Vždy sa tu rada vraciam, zažila som tu krásne chvíle a dúfam, že ich bude ešte veľa – je to môj pravý domov.

Veronika Sumegová, 2. A

SONDA v 2. A

V našej triede je dvadsaťšesť odlišných ľudí. Každý má iné správanie a iné názory. Väčšina ľudí v tejto triede sa snaží komunikovať so všetkými. Vytvorilo sa tu veľa úžasných kamarátstiev. Niektorí si tu našli svoju spriaznenú dušu. Denne tu zažívame veľa zábavy - či už na hodinách alebo cez prestávky. Máme množstvo spoločných zážitkov, na ktorých sa postupne viac spoznávame a zdokonaľujeme ako kolektív. V prvom ročníku sme sa až tak nepoznali ako teraz. Teraz sa viac podobáme kolektívu. Skupinky už pomizli a komunikujeme aj s ostatnými. Podľa mňa sme dobrý kolektív. Síce sa nikdy všetci v jednej veci nezhodneme, ale to asi žiada trieda. Máme skvelú triednu, ktorá sa nezaujíma len o to, koľko sme vymaľovali, ale aj aké máme v triede vzťahy. Snaží sa o to, aby sme boli ako jedna veľká rodina. Podľa mňa k tomu pomalými krôčikmi smerujeme. Veď v našej triede sú ľudia, pre ktorých sa tu oplatí chodiť. Musíme brať do úvahy, že každý je iný a má inú povahu a správanie. Musíme sa navzájom rešpektovať. Nemáme právo posudzovať iných, veď sami robíme denne veľa chýb... **Dominika Brezoňáková, 2.A**

Naša trieda je sama o sebe výnimočná. Je nás 26 žiakov - 23 dievčat a 3 chlapci. Každý máme rozdielne názory a povahy. Preto má naša trieda aj skupinky. Ja to nepovažujem za niečo veľmi zlé, pretože sa všetci v triede rozprávame, ale s niektorými menej a s inými viac. Rozmýšľam, či je nejaký návod na dokonalý kolektív. Na žiadny som neprišiel, pretože návod na dokonalý kolektív neexistuje. Naša trieda je ako hromada puzzlí, každý tvoríme jednu časť puzzlí, a keď budeme spolu držať, budeme ako krásny obraz poskladaný z malých kúskov... Veľmi obdivujem našu triednu, hlavne preto, že to s nami vydrží. Myslím si, že aj keď po nás kričí, nie je zlá a som rád, že máme takú triednu ako ona. To by sme neboli my, keby sme niečo nevyviedli... Dúfam, že spolu zažijeme ešte veľa pekných chvíľ a že nám tu do štvrtého ročníka bude dobre... **Štefan Spuchlák, 2.A**

Moja spolužiačka VERONIKA Dikorasová

V našej triede si vážim všetkých spolužiakov, ale jedna osôbka pri mne vždy stojí. Nech sa deje čokoľvek, vždy je na mojej strane, aj keby sme sa mali postaviť celému svetu. Je to môj pokladík. Máme sa radi, aj keď sme úplne odlišné. Ona je vysoká štíhla kočka s dlhými blond vlasmi a má krásne zelené oči, ktorými vie vždy vyčariť na tvári úsmev. A ja som jej pravý opak. Nedokážem sa usmievať so slzami v očiach ako ona. Ona je skrátka výnimočná, nerobí si ťažkú hlavu, keď nemá úlohu, alebo vyfasuje päťku. Je nesmierne pozorná a dokáže ma pochopiť, vcítiť sa do mojich radostí aj starostí. Môžem sa jej so všetkým zdôveriť bez toho, aby som sa obávala, že to niekomu povie alebo ma skritizuje. Občas si skočíme do úsmevu, ale to hneď zas prejde. Na druhej strane má aj svoje nedostatky, ale tie sa jej darí buď skryť, alebo obrátiť na svoj prospech a nik si to ani nevšimne. Mám ju veľmi rada. Týmto sa jej chcem poďakovať, že je vždy tu, keď to potrebujem a môžem sa na ňu s čímkoľvek obrátiť. Pevne verím, že naše priateľstvo vydrží, aj keď sa naše cesty životom rozdelia... **Natália Balková, 2.A**

NAŠE ZÁĽUBY - MOUNTAIN BIKING – MTB

Cyklistika je u nás na Slovensku veľmi rozšírená a najväčšou ikonou nielen slovenskej, ale aj svetovej cyklistiky je Peter Sagan, ktorý sa, ako už všetci vieme, venuje cestnej cyklistike. No nie vždy bolo tomu tak a málokto vie, že Peter Sagan sa stal v roku 2008 v talianskom Val di Sole juniorským majstrom sveta v horskej cyklistike v disciplíne cross country. Lenže na Slovensku, a hlavne tu na severe, je viac rozšírená horská cyklistika, a tak ako väčšina i ja sa venujem MTBčku. Horská cyklistika má veľmi veľké čaro a každý z nás ho vníma po svojej stránke. Niektorí sa jej venujú preto, lebo majú rád krásnu prírodu (ako napríklad ja), ktorí ponúka Orava, ďalší majú rád rýchly zjazd plný adrenalínu a skokov, iní si zas vychutnávajú výjazd s priateľmi. Tak či onak, nejde o to, čo nás na tom láka, ale o to, ako veľmi nás to baví a aký kus seba do toho dávame. V určitej miere prostredníctvom MTBčka spoznávame svoju krajinu, okolie či nejaké významné geografické body. Všade na svete je krásne, ale len málokto z nás tú krásu aj spoznal, pretože nie každý z nás môže krásu vidieť a aj naplno vnímať. Nato, aby sme krásu spoznali, musíme mať určitú veľkosť myšlienky. Práve táto veľkosť myšlienky nám dáva určitú moc, moc nad sebou samým, svojím vnímaním a konaním. Dosiahnutím určitej hranice zmeníme seba aj naše okolie k lepšiemu. A vtedy zistíme, že svet je omnoho krajšie miesto ako dovtedy. Takýmto spôsobom sa nám podarí všimnúť si krásu, ktorú nám svet a ľudia okolo nás ponúkajú. A práve horská cyklistika je prostriedok, ktorým si dokážem svoju myšlienku posúvať vyššie a vyššie.

Tak skúste položiť ruky na rajdy, zaprite sa do pedálov, vložte do toho srdiečko a to „najsamlepšie“ z vás a začnite naozaj žiť plnohodnotne, čiže budovať si svoju myšlienku a zistiť, že svet je naozaj úžasný a krásny.

Pár krásnych lokalít : Puchmajerovej jazierka, Hruštínska a Babínska hoľa, Magura

Milan Jašica, 3.A

NAŠE TALENTY

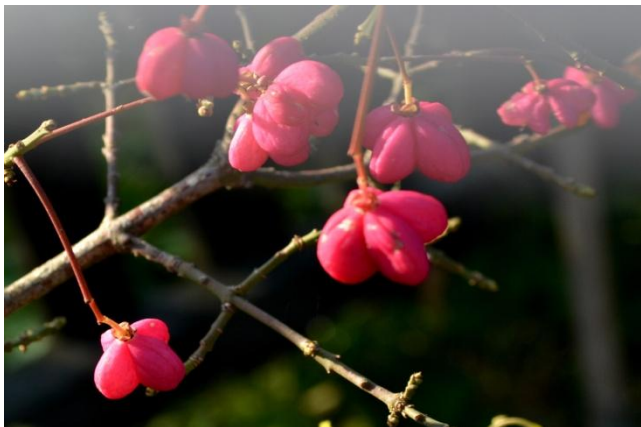

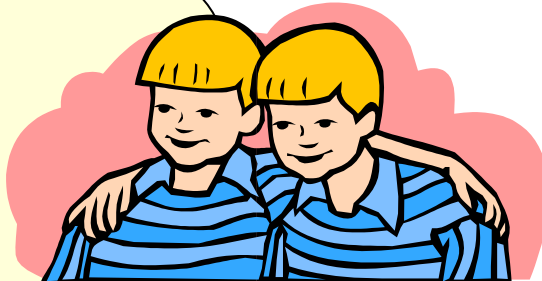
Foto: Daniela Hujčáková, 3.B

Volá sa **Daniela Hujčáková** a narodila sa v apríli v roku 1996. Pochádza z Oravskej Lesnej. Je to mladé dievča, ktoré fotí už od svojich štrnástich rokov. Obľubuje farebnú fotografiu a preferuje najmä fotenie v prírode. Svojím umeleckým okom vie realisticky zachytiť krásy slovenskej prírody a do tohto prostredia štylizuje aj portréty ľudí. Nebojí sa kritických hodnotení. Práve naopak. Kritika ju posúva vpred. Za svoje krátke pôsobenie už vyhrala niekoľko ocenení. Medzi jej najväčšie úspechy patria víťazné tri prvé miesta v celoslovenských súťažiach a jedno tretie miesto v kategórii mladších žiakov v digitálnej fotoškole. Jej snom do budúcnosti je mať vlastné profesionálne fotoštúdio. Aj naďalej by sa chcela venovať farebnej fotografii a takisto túži po rozšírení svojej fotografickej práce aj na svet.

BRAT

VLASTNÁ TVORBA

Brat, slovo krátke, no keď som v ohrození, svaly napneš.
Začať sa má však od začiatku, tak venujem ti túto chvíľu krátku.
Sme ako protiklady, ktoré sa k sebe hodia.
Ty budeš zlý, ja budem tá tichá, dobrá.
Možno si trochu starší, nevaďí, ja pochopenie predsa vždy mám.
Aj keď ma bolesť zvierá v hrudi, ty vo mne vždy radosť prebudiš.
Potajme strážiš moje kroky, však predsa poznáme sa roky.
Veľký brat, ktorý ma zo dna dvíha, keď je mi ťažko, pomáha mi dýchať.
Na párty vedieš ma ruka v ruke, bavíme sa, cítime to potešenie v hudbe.
Jeden môj pohľad stačí, vieš, že sa mi to páči.
Brat, môj veľký brat a ja ako malá sestra, navždy budem po tvojom boku stáť.
Zbožňujem, keď v objatí sa ti strácam. Neznášam, keď na rozlúčku ti mávam.
Možno nie sme až tak často spolu, ale máme jeden v druhom oporu.
Ďakujem Bohu, že mi ťa poslal ako brata, v jednej osobe mám aj najlepšieho kamaráta.

ANJELI SVETA

Ja anjela mám, ktorý ma chráni, zo dna ma dvíha a ruku podá mi.
Stráži moje kroky a svieti mi v tme, mám ho už roky, stráži ma, viem.
Počúva, ako moje srdce bije, keď pri mne stojí, ja viem, že žijem.
Ľahké je dýchať, keď po boku ho mám.
Ľudia pre neho stoja aj v radoch.
Stráži ma, chráni ma, viem, že stojí pri mne.
Stačí len pohľad, a keď rukou kývnem,
bude tu pre mňa, ukáže mi cestu, zavedie ma k tomu správne mu miestu.
S ním sa nestratím, aj keď svet je veľký.
Domov sa vždy vrátim, lebo nie je nesmelý.
Keď padám, tak rýchlo prileť, ruku podá mi a do výšin so mnou vyleť.
Aj ty anjela máš, ktorý ťa chráni, prosíť ho o pomoc, v tom ti nikto nebráni.
Možno sa hanbiš dať to najavo, on sa k tebe vždy vráti, na svojho anjela má každý právo.
Veď ku šťastiu stačí tak málo, to je to, čo chceme, aby nás ovládlo.
Treba si pomáhať, veď preto sme tu.
Máme tú šancu, tak ju nezaľahodíme.
Nie je čas nenávidieť ľudí, pretože to iba ďalšie nepokoje vzbudí.
Anjeli sveta, pomôžte nám s tým, ja som jedna z tých, ktorá sa vráti.
Nebojím sa veriť vám, viem, že môj život do vašich rúk môžem zveriť.
Treba sa ponáhľať naprávať svet, poprosím anjela, na cestu mi svieť.
Odrazu krásny je ako biely kvet, v pokore, radosti, viac bolesti niet.
Anjeli vyhrali a zmenili svet, už nemusíš sa báť a po nociach bdieť.

KAPITÁN

Jedného dňa, keď nebudeš to čakať, príde nová hra a bude ťa to lákať.
Zmení sa farba a tvoj uhol pohľadu, bezmocná pravda, nehľadiac dozadu.
Prišli nové pravidlá, ktoré nemôžeš zmeniť, sú ako plavidlá, ale ty im môžeš veliť.
Môžeš byť kapitán a určiť tie pravidlá, môžeš to vzdať alebo tomu čeliť sám.
Svoju posádku zostavíš ty, nie je to plavba pre nevinných.
Každý sa zastaví v určitom bode, tí správni nastúpia do tvojej lode.
Budeš ich vládca, budeš ich dvíhať, každý poddá sa, a preto budú ťa vzývať.
Občas je to na vlásku, ale ty si musíš veriť, máš silnú posádku, tak nenechaj sa zmeniť.
Ty si ich kapitán, určuješ smer, stanovil si pravidlá a vyzývaš mier.
Stačilo len pokynov pár, teraz to chápeš?!
Buď správny kapitán.

Klaudia Brandysová, 2.A

HUMOR Z NAŠICH LAVÍC

VTIPNÉ HÁDANKY od Filipa Rechtoríka, 2.B

Červený on jazyk má, nie je žiadna potvora. Keď je zima, zahreje, keď je veľký, tak zle je. Zhltne všetko, čo má v ceste, nechajte ho na jednom mieste. Hod'te doňho papiere, uvidíte, aký je. **OHEN/PLAMEN**

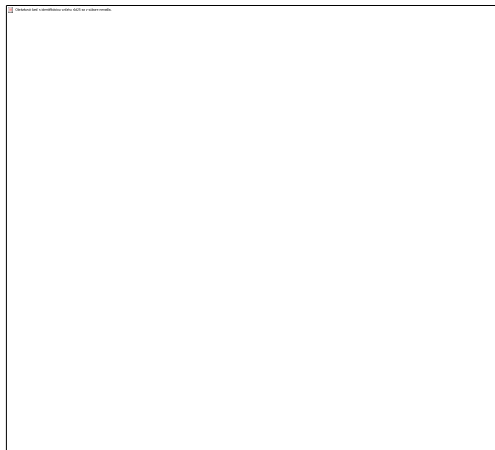
Vo dne biele, v noci čierne, bojím sa ja doňho pozrieť. Kebyže sa pozriem ja, bola by to potecha. Prasklo by hneď v okamihu a zostal by som v riadnom štychu. Zlepiť by ho bolo treba, to by bola ale mela. Dievča ako ružička, maľuje si už líčka. Pozrie doňho na seba, to je ale nádhera. **ZRKADLO**

5	4		2		9			1
			5					4
		7				9		
8				3			6	7
			6		5			
9	3			1				2
		1				6		
2					6			
3			1		7		4	9

Moderná je dnes doba, všetci ho už majú doma. Nie je to stroj dáky veľký, netreba mu žiadne celky. Ide rýchlo ako raketa, to je ale robota. Kalendár a kalkulačka, to je jeho veľká hračka. **POČÍTAČ**

Básnici ho majú v krvi, a nie sú to žiadne drogy. Vďaka nemu píšú krásne básne, ale aj rozprávky, niekedy vďaka nemu píšú učitelia poznámky, ale aj žiaci slohy. Máme to aj v tele v tráviacej sústave. **BÁSNICKÉ ČREVO**

Na hodine slovenčiny sa Sandrička po 23 minútach písania kontrolnej slohovej práce opýta:

- Pani profesorka, to je písomka?

Na hodine anatómie Sandrička na otázku pani profesorky, prečo má obviazanú hlavu, odpovie:

- Ále, zlomila som si oko.

Na hodine angličtiny zapne Sandrička spolužiačky budík na mobile, a keď zazvoní, spolužiačka sa nahnevá a Sandrička povie:

- No vidíš, aspoň ťa zobudil!

Po prestávke nájde spolužiačka svoj mobil v obloženom rožku medzi salámou.

Aj počas písomiek je Sandrička tvorivá. Miesto názvu balady od Janka Kráľa Bezbožné dievky napíše: Zhulenédietky.

Hľadá sa stratený mobil. Na základe skúseností sa spolužiačky pýtajú Sandričky:

- Kde je?

- Bez právnika nepoviem ani slovo!

- Ale nie, vážne, Sandra, kde je?

- A je vodotesný?

- Nie!

- Tak ho potom ani nehľadáj.

TRESKY-PLESKY

Z NAŠICH LAVÍC – **SRANDIČKY**
OD NAŠEJ SANDRIČKY